

MARNÓ JÁNOS

A vándorfestő dala

*Festeni jöttem a világra,
világ végére, úgy bizony;
elején untat minden ábra,
ellenben vonz a tériszony.
Emlékszem falakra, bogárra,
légyre, amint ütném agyon —
de hagyom, szálljon a dolgára,
mely nyilván annyi, mint a gyom.
S hogy magam se nyújtom hiába,
lépésről lépésre fogyom —
hadd kerítsen be Isten háta
épp esedékes alkonyon.*

PAUL CELAN

Csupa álomalak...

*CSUPA álomalak, kristályból,
kiket felfogsz
a nyelvárnyékban,*

*nekik
adom véretem,*

*a képsorok,
végzetem vissz-
érreseibe kell
rejtennem őket —,*

*gyászom, nézem csak,
átszökik hozzád.*